

звукоевъ на черковнитѣ камбани. На митинга говорили *Юрданъ Бѣловъ*, братъ на горнитѣ Бѣловци (сега бухгалтеръ въ управлението на желѣзницитѣ въ московската губерния), капитанъ *Паковъ* и *Георги Василевъ* (бившъ опълченецъ, сжщо родомъ отъ Сливенъ). Тѣ говорили очевидно противъ регентството. Помжчили се да се обадятъ и „бѣлитѣ“, правителствени партизани, *Юрданъ Божилевъ* (сжщо родомъ отъ Сливенъ и учителъ въ мѣстната гимназия, французски възпитаникъ, правнукъ на *чорбаджи Вѣлко* въ Клуцко-хоръ, дѣто има и макала на негово име) и *Петъръ Галунски*, братъ на капитанъ *В. Галунски*. „Чернитѣ“, освѣнъ че не имъ дади да се изкажатъ но се нахвърлятъ върху имъ съ намѣрението да ги разжсатъ, *Божилевъ* едва сполучилъ да се спаси въ гимназията, дѣто се заключилъ, а *Петъръ Галунски*, полупрѣбитъ, билъ избавенъ отъ *Юр. Бѣловъ* и пазенъ въ кметството.

Тѣй се извършилъ митинга, дѣто всѣки трѣбвало да си даде мнѣнието, което „чернитѣ“ отождествили съ понятието „грѣбъ“.

Трѣбва да забѣлжимъ, че съгласно взетото рѣшение въ събранието на 25-и октомври вечеръта, поручикъ *Топузовъ* трѣбвало да варди казармата (по-старото помѣщение край Ново-Село), поручикъ *Дерменъжиевъ*, начело единъ взводъ, да заеме телеграфо-пощенската станция, а поручикъ *Кавалджиевъ*, сжщо начело единъ взводъ, да пази затвора. Останалитѣ съзаклятници—офицери ще се явятъ сутринъта въ казармата, и въ случай, че дѣйствително народа се яви въ нея съ оржие, тѣ вкупомъ съ него и съ войската ще потеглятъ за София. Когато планътъ билъ узнатъ, капитанитѣ *Галунски* и *Дачевъ* отиватъ въ казармата още сжщата нощъ (25-и октомври). На сутринъта капитанъ *Хр. Бѣловъ* сжщо отива въ казармата и заварва всички свои противници—офицери. Види се, по давление отъ страна на противницитѣ си, той телеграфиралъ на *Стамболовъ*, че се отказва отъ командирството надъ полка и че го прѣдава врѣменно на капитанъ *В. Галунски*. Послѣднитя заелъ телеграфо-пощенската станция, за да се сношава съ останалитѣ вѣрни на регентството дружини и полкове, слѣдъ което получава заповѣдъ да арестува бившия командиръ капитанъ *Хр. Бѣловъ*. Съзаклятницитѣ офицери *Паковъ*, *Ст. Бѣловъ*, *Енчевичъ*, *Георги Василевъ* и *Юрданъ Бѣловъ*, слѣдъ като се крили нѣколко дена въ Сливенъ, прѣзъ *Одринъ*, емигриратъ въ Русия. Съ прѣслѣдването на офицеритѣ, арестували и повече отъ 200 души граждани. Отмъщенията на „бѣлитѣ“ минали границата. Префектъ на града е билъ извѣстия на врѣмето си *Минко Радославовъ*. Мнозина граждани били бити и прѣбити въ затворитѣ. Зетя на *Бѣловци*, *Анастасъ Мишковъ*, дѣецъ отъ революционнитѣ комитети въ Сливенъ прѣди